

Я дуже тяжко Вами відболіла...

Ліна Костенко

Я дуже тяжко Вами відболіла.
Це все було як марення, як сон.
Любов підкралась тихо, як Даліла,
а розум спав, довірливий Самсон.

Тепер пора прощатися нам. Будень.
На білих вікнах змерзли міражі.
І як ми будем, як тепер ми будем?! —
такі вже рідні і такі чужі.

Ця казка днів — вона була недовгою.
Цей світлий сон — пішов без вороття.
Це тихе саяво над моєю долею! —
воно лишилось на усе життя.